

Караджата въ Браила се среща съ голѣмия български революционеръ Раковски, съ разпаленитѣ хъшове Дяконътъ Левски, Христо Ивановъ Книговезеца, Хаджи Димитъръ, Петъръ Йордановъ и други и неговата буйна глава решително се възпламенява отъ вдъхновенитѣ слова за борба.

Мирниятъ животъ на скромнѣн кожаръ на го задоволява. Той гори отъ мисълта, че може да служи на народното освободително дѣло и да се нареди въ редицата на неговитѣ първи борци, затова още при първитѣ дни се прощава съ своето занаятчийство подъ предлогъ за което той бѣ напустналъ бащина стрѣха и се записва въ четата на Раковски за българската легия въ Бѣлградъ.

Тукъ въ Бѣлградъ, следъ предварителната работа по приготвянето на възстанието, образувалъ се цѣлъ полкъ отъ български революционери които, споредъ плана на Раковски, трѣбвало да бждатъ ядрото на възстани-

---

работимъ, знаемъ що работимъ и за какво. Планътъ е готовъ, условията благоприятствуватъ сѣга по-добре отъ всѣки другъ пжтъ, момчета безброй се записватъ отъ всички краища на нашето отечество и скоро ние ще строшимъ робската верига, и не като хайдутѣ, а като бунтовници ще възкресимъ България“ (Вж. Хр. Н. Максдонски. Записки, 1896. Стр. 27 и Д-ръ Боби Петровъ. Биография на Г. С. Раковски. София, 1910 г. стр. 193).